

Az alábbi írás 2003-ban született, de ma talán aktuálisabb, mint születése pillanatában. Ezért az alábbi újraközlés!

Kolumbán Sándor

Te, vén Európa!

Te, csupasznakú, otromba, szemétdombon, ganéjban kapirgáló vén kotló! Gonosz, kőszívű, bestia mostoha, aki nem minden gyermekét szereti egyformán, mi jogon szólsz bele abba, hogy mi – akiket szétvertél, mivel éppen úgy szottyant kedved – hogyan próbáljuk enyhíteni súlyos nemzeti tragédiánk következményeként előállt szétszórtságunk, mindennapi nyomorúságát?

Mert mi véreztünk, hulltunk, fogytunk a te védelmedben is, századokon át, mialatt te franciaágyad puha párnáin hancúroztál szeretőiddel. Emlékezzél, ha tudsz, te vén szajha, elmeszesedett agyad elsötétült szürkeállományával, arra az időre, amikor a tatárok csak azt kérték tőlünk; engedjük át őket, hogy meghódítsanak minden földet a nagy tengerig. Mi ezt ellened való árulásnak tekintettük, becstelenségnek, és ellenálltunk. Elvérzett az ország. Szinte teljesen elpusztult. Erre még reánk tört, a belterjes szaporodás miatt degenerált, lefittyedt ajkú svájci-osztrák, hataloméhes, uzsoráslelkű kuvasz, és nyomorúságunkban még meg is sarcolta királyunkat.

Nos, jöttél megsegíteni minket, mocskos, büdös vén csoroszlya? Rázd fel kissé, romlott, gélesedő, bűzlő, káposztalével elegyített agyvelődöt, úgy eszedbe jut; inkább annak örültél, hogy végre kipusztult ez a szittyá-hun ivadék. Később a török ugyanazt akarta elérni. Butául akkor is ellenálltunk, pedig neki Bécsre fáj a foga. Elvérzett, szétesett az egész ország.

Jöttél segíteni akkor? Á, dehog. Emlékezzél, nyákos, ragacsos, penészes memóriáddal, hogy téged is védtünk, te, szemetet rugdaló, szappannak való, fajtalan vén szipirtó! Építkeztél, báloztál, buliztál, gazdagodtál, vagy épp a kakas ült rajtad. Mi pedig nyögünk, és a nagy nemzeti tragédia okozta trauma miatti egyensúlyvesztésünk következtében, reánk szabadult egészen a svájci-osztrák vérbajos fajzat, és négyszáz esztendeig élőködött, fajtájával együtt mirajtunk. Hányszor akarunk megszabadulni tőlük, véreztünk, és hívtunk téged kétségbe esve.

Mondd, jöttél segítségünkre, hathatósan? Még rokoni szálak kötődése ellenére sem. A vagyonát, szabadságát, életét erre a harcra áldozó Rákóczi fejedelem kérésére sem. Csak távolról, felületesen szemlélted, bűnös egykedvűség-

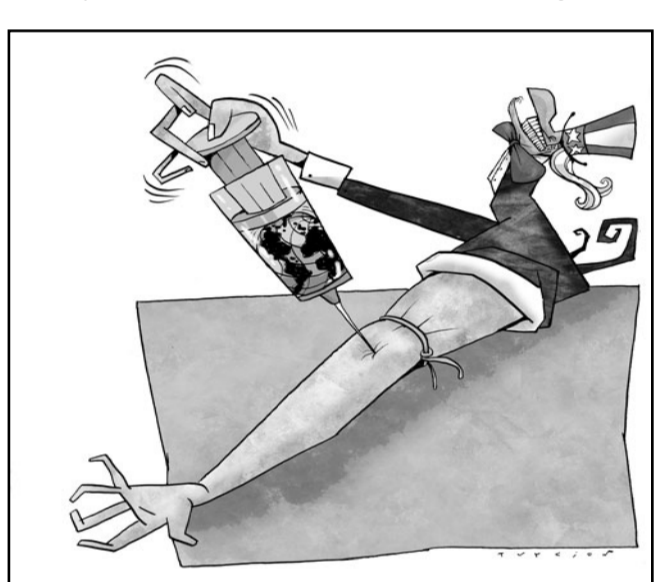
gel. A pogányhoz kellett folyamodni, te, krisztusi hitet meggyalázó korcs mocskok!

És később? Akkor, amikor a muszka jött vérbe fojtani szabadságunkat? Akkor sem tettél semmit. Nem tudtunk szabadulni a lefittyedt szájú degeneráltaktól. Az első világégés előtti hadüzenetnél hiába vokolt a mi miniszterelnökünk a hadüzenet ellen, egy szavazat kevés volt az üdvösséghez. De utólag te úgy magyaráztad bele döntnökeid fejébe, hogy az az egy volt a legbűnösebb, hogy ő akarta a háborút. Erre fel-daraboltad az országot, becstelen, bűnös módon.

Olyan bűnt követtél el a civilizált világ ellen, amelyre példa nincs a történelemben, te büdös, folyásos vén kurva! Mintha az egész világégésért Magyarország lett volna a hibás. Azon ország, amely a te védelmedben vérzett, te igazságtalan, becstelen, hálátlan szutykos lelkű vén-ség, akkor, amikor török, tatár fenyegetett.

Miért nem kerested a világháború valódi kirobantóit azon illuminátus, szabadkőműves bűnbandában, mely a világ addigi fennálló rendje ellen hirdetett háborút a francia földön, több mint 200 évvel ezelőtt? Akik csak így tudtak befurakodni a világ vezető rétegei közé, hogy felbomlasszák, hogy kezet tegyenek a hatalomra, hogy végül az egész világot szolgaságra hajtsák!

Téged is Európa! Ne ringasd magad a hamis illúziók hintaszékében! Azok, akik a világháborút előkészítették,

megszervezték. Akiknek elsődleges – évtizedekkel azelőtt dédelgetett – álmuk volt Magyarország földarabolása. Akik a világ nyakára hozták a népnúzó, népellenes, kommunista, terrorista bűnözőket. Akik Hitlert uralomra juttatták, majd becsapták, s belesodorták akarata ellenére a háborúba.

Te minden hamis okot felhoztál Magyarország ellen. Szajháidat oda fektetted döntőbíráid alá, hogy edesebb legyen a rablás utóíze, a francos-genyőtől bűzlő békediktátumod megalkotásakor. Szétvertél, szétszortál, tönkretettél, galád módon egy ezeréves országot, mely megoldotta volna nemzetiségi problémáit határain belül. Most meg te osztogatsz tanácsokat nekünk, ocsmány, büdös, bűnös vén-ség! Parancsolni akarod, hogy fogjuk be a szánkat, tűrjük csendben, szőfogadóan a rabságot?

És '56-ban mit tettél, te demagóg, ribanc vén kurva, aki hamis, álszent szabadságszólamokkal öblögeted, bűzlően büdös szádat? Imádkoztál értünk, mi?! De kegyes lélek vagy. Szívet meg-ejtő. Nem futotta egyébre, a két megnyert világháború rablott kincseiből, ugyebár? Hagytál elvérezni egy szabadságszerető népet. Hagytad elhullni ifjainkat, a legjobbainkat, akik reménykedve tekintettek feléd azokban a vészterhes, nehéz napokban. Mert szabadkőműves, cionista, pénzéhes, bankár, lator szeretőd, akikkel összenyomtatok kloákáitokat, nem pocskolják pénzüket, a rabságból szabadulni akarók megsegítésére. Az nem egy jövedelmező üzlet. Inkább ellenpólust alakítottatok ki közösen a Szueznél, figyelemelterelő hadműveletként. Hiszen ők tervezték titokban kétpólusúra a világot. Csak nem fogják elrontani életük főművét.

Te egy érett, szabadságszerető nemzetet, mely századokon át iskolapéldát mutatott neked, úgy vallási, mint nemzetiségi toleranciából odadobtál a koszos disznók, fajtalan kuttyák, véresszájú hiénák és ordító sakálok elé martalékul, arra kényszerítve, hogy elmeneküljön szülőföldjéről! Odadobtál egy országrészt, mely a magyar rendszeret, tisztaság és igényesség eredményeként volt jól szervezett. Egy nyugati keresztény értékeket valló népet kényszerítettél, a keleti babonák, tudatlan világának sötét kazamatáiban semmittevésre nevelt, szolgaságra szoktatott nép, korrupt, despota hatalmasainak uralma alá. Agyonvágta minden jóra való kezdeményezést, és most te pofázol? Ígéred, hogy felnyalhatjuk a maradék ételt, mely a gazdagok asztaláról lehull, miután majd mostoha szárnyaid alá veszel. Sajnos mi már tudjuk tapasztalatból, hogy csak a szélén lesz hely szá-munkra, és ott érni fog a lekezelő, megvető, kiszorító bánásmód fagyos szele. Ám, még ez sem elég, mert minket, erdélyieket kifelejtessz, mint megvetett, kiebrudalt, jobb sorsra érdemtelen, fakó, kiutált, mostoha, elbitangolt fattyakat. Pedig te juttattál ebbe a helyzetbe.

Szállj magadba, ganéjdombon kapirgáló, kígyótojásokat tojó, kukacevő, fajtalan, lelketlen vén korcs, emelkedj végre a helyzet magaslatára, viselkedj érett módon, vegyél ki ebből a pöcegödörből, és próbáld rendbe tenni, mit ellenünk vétettél, ameddig még nem késő!

Mert különben önmagad okozod romlásodat.

2003

Kolumbán Sándor

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stoffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: EI-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvitel: Illyés Veronika. Könyvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: EI-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősek.